

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Július' 10-dikén 1821.

Török Birodalom.

A' következő tudósítást úgy közlik Németb közönséges leveleink, mint a' melly utolsó fogna lenni az Oláh Országi csatázásokról: —“

„Herczeg Ypsilanti Junius' 16 - dikán Rimnikből, a' hol nagy bajjal valami 5000 emberekből álló serget összszegyűjtött vala, 's mint látszik minden valódi plánum nélkül, Dracoschan felé elenyomulván, első éjjel Oknánál hált-meg, hol az Oláh Országi nagy sóáknak találatnak. Junius 19 - dikén ~~az ő Kapitány Jordaki alatt elö-~~re küldetett csapatja, egy Török Osztály-ármádával, a' melly valami 1000 emberekből állott, szembe találkozott. Mint-hogy az Oláh Országiak már jó idő óta kedvetlenséggel viseltettek a' Hetáristák eránt, innen úgy látszik, hogy Ypsilanti a' Török sergeknek mozdulásaiokról vagy nagyon rosszszúl, vagy pedig talám éppen hamisan lett volna tudósítatva. —

„Kapitány Jordaki alig kezdett hozzá a' csatához, már meg vala verettetve, és a' csata elvégződött; a' velle volt Bulgárok azonnal mind futásra vették a' dolgot; a' Pandurok pedig részesülni se akartak a' csatázásban. Ezen Pandurok azok voltak, kik a' Wladimiresko Tódor' megöltetése előtt ő alatta szolgáltak. Jordakival alig maradott csatázva 60 ember a' viaskodás helyén, kikkel ő megszűnés nélkül csatázva vonta vissza magát a' Szent Sereg nevezete alatt esmeretes Hetárista ár-

mádához, a' melly hét száz nagyobbadon idegen Universitásokról oda gyülekezett 's a' hadakozásnak mesterségéhez tellyességgel nem értő Studensekből állott. A' Törökök hevesen hozzá látván a' futóknak üzéséhez, végre ezen Szent Seregre is olly tüzesen reá csaptak, hogy az, kevés szempillantatok alatt semmivé tétett. Carawa, egy második vezér, ki a' második csatázó lineában állott, a' Szent Seregnek semmivétetődését látván, hasonlóképpen megfutamodott, 's Rimnik felé vevén szaladását, a' maga' öt ágyukból álló Ártilleriáját is a' Töröknek hagyta. ~~Ypsilanti a' futókkal együtt ment be~~ Rimnikbe, hol ötet nagyon késerves szemrehányásokkal fogadták a' lakosok, 's az ott találató Albániaiak és Bulgárok is szörnyen szidalmazták, azt hányván szemére mindeneknek hallottára, hogy csalárd ígértételek által vonta őket a' veszedelem' örvénynyébe. Kapitány Jordaki is, kiről a' hátrább állók azt gondolták, hogy a' szélső csatázó mezőn elesett volna, 's valami kevés csatázó embert még összszerveztetvén, egy marok néppel végezetre, Junius' 21-dikén megérkezett Rimnikhez, a' honnét Ypsilanti a' kevés hozzá tartozókkal magát Kosia felé vonta-el, 's az ott lévő Klastromba beszállván, későbbre, mint minden Oláh Országból érkező tudósítások erőssítik, onnét útát vesztett; el-tűnt; 's azólta a' szélyvel oszlott Hetáristák, nagy sokadozással közölitenek az Erdély Országi keskeny utak vagy úgy nevezett passusok felé, hol a' Cs. Kir. határ-kordon, a'

bátorságnak fenntartatására nézve minden pontokon megerősítettet. —

„Nagyon kedvetlen színnel festik-le Oláh Országnak mostani állapotját az onnét jövő tudósítások. A' csendesség ugyan, valamint Bukuresiben úgy az egyéb Oláh Országi városokban is helyreállított: hanem a' kereskedésnek 's általában minden keresménynek oda van minden nyoma; a' faluk pedig, kivált a' hol a' két rész sergei megfordultak, csupa pusztákká lettek. A' mit a' semmi hadi fenytékhez nem szokott Görög sergek semmivé nem tettek, az, mind a' Török ármádának azon Saporesch-nép nevezete alatt esmeretes Tatárokból álló előljáró csapatjaiknak jutott kezekre, a' mellyek Silistriától fogva a' Fekete-tenger-partjáig a' Duná-jobb partján laknak 's olly életet élnek ott, mint a' valóságos Nomád-Tatárok. Ezen Török-miliczia sok undokságot követ-el; irgalom nélkül meggyilkol minden falusi embert, a' ki vagyonának megoltalmazása végett hátra maradván ennek kezére akad. Bukurestől fogva a' Tömesi passusig az egész Ország-út mellett alig találhatik csak egy háznak is a' formája. Az emberek mind eltűntek; a' mezők az egész Országban majd mindenütt miveletlenek.“

Nagy Britannia.

Azt írja a' Morning-Chronicle, hogy a' Királyné ismét egy levelet küldött a' Királyhoz, melyben azt kívánja, hogy számára is rendeltessen helyet a' koronázási pompán. A' Ministeri Kurir ellenben azt mondja erre, hogy éppen a' Királyné az egész Országban egyedül az a' személy, a' kinek ezen pompán helye nem lehet. — A' Király azon keresztes pálczán kívül, melynek formáját közelébbi Újságunkban leirtuk, a' koronázás ideje alatt

egy darabig azt a' másik pálczát is a' kezében, hanem a' bal kezében, tartja. Erre egy galamb van helyheztetve, melly a' kegyelem-ábrázolója. Kardot is kettőt visznek előtte, mellyek közül egygyik az igasság', másik a' kegyelem' kardja. Ennek nincsen hegye.

Már Junius' 19-dikén 60 Guinee-aranyokat ajánlottak egy bebocsáttatási czéduláért. Az ablakokban és egyéb állásokon találtató néző helyekért, vagy ülésekért, azon uczán, hol a' processiót látni lehet, 10—40 Guineet fizet egyegy személly. Hanem ezen nyereség nem mind a' házban találtató béres lakosoké; megosztják a' háznak tulajdonosával, 's ez eránt olly szoros törvény áll-fenn, hogy, ha a' lakó a' ház' birtokosnak a' nyereség' felét oda adni nem akarja, ez annak tüstént felmondhat, 's négy hetek alatt kihajthatja a' házából.

Harmadik György Király a' maga koronáztatását megelőzőtt éjjel a' Parlamentum' alsó háza' Orátorának házában hált, a' melly éppen tö-szomszédja ezen Westminsteri szalának. A' háló szobát nagy költséggel czifrittatták volt fel, 's más nap annak minden drágaságai az Orátornak ajándékoztattak. A' Király' feleségét reggel gyalog hintóban vitték oda a' Királyhoz a' nevezett házba. Azon fő Urak és aszszonyságok pedig, kiknek vagy a' szalában vagy a' templomban helyek rendeltettek, a' koronázást megelőzőtt éjjelt ülő-helyeiken töltötték. — A' mostani koronáztatási pompára legalább két annyi számú aszszonyságoknak lehet helye a' nézésre, mint a' mennyinek akkor volt, azért, hogy akkor abroncsos szoknyát viseltek, most pedig minden Udvari pompákön a' nélkül jelenhetnek meg.

Nem régen illy jeles történetekre adtak alkalmatosságot a' pohárköszönések.

Egy nagy vendégségben a Yorki Herceg, a mostani Koronaörökös, ülven elől, az Elköszönömester eltalálta a dolgot véteni, s mindjárt a Királyért való ivás után a régi szokás szerént közvetlenül a Királynét és a Királyi familiát nevezte — de, nem csak hogy a köszönetet ivás nem követte, hanem ezen fellyül a szegény zavarodott elméjü Köszönethiáltómester az ajtón ki-tolatott. Egy más vendégségben pedig a Királynak egy más, a Ministerekkel ellenkező részre tartozó öcse, a Sussexi Herceg, ülven elől, itt az előlülő maga adta a példát a Királynéért való hangos elköszönéssel, látván, hogy az Elköszönömester féltelmeskedik s bizontalankodik.

Junius' 17-dikén estve nagy lármát vagy inkább ijedséget okozott Londonban a katonáknak hirtelen történt összesetelése, melyre az adott alkalmatosságot, hogy ők azon napon a Watterlóói győzedelmének emlékezetéért egy kevésbé sokat találván inni, a vendégség vége felé összevesztek s olly nagyon verekedtek, hogy azon-uczán, a hol e' történt, a nagy ijedtség miatt a kereskedők jónak tartották boltjaik' ajtajit is bezárni. Értésére esvén a fő tiszti karoknak a dolog, azonnal számos Policziai tisztek küldtetettek oda Gilmore vezérjek alatt: hanem az ő megjelenésük nem hogy csendesítette volna, de sőt inkább tüzesebbé tette a lármát, minthogy a katonák, arra az esetre, hogy ha talán a Policzia' emberei által meg találnának támoztatni, önn' oltalmokra nézve magok is fegyvert hoztak vala a viaskodásnak helyére, melyből a következett, hogy jó darab ideig tartó viaskodásra került köztök a dolog. Némelyek a földre leveretettek, s ott kegyetlenül kínoztattak. Valami 9-czedfél lehetett az óra, midőn a szolgálaton lévő 1-ső

testörző Regementnek egy része a Policziai embereknek segítségére érkezett. Nagy munkát adott legelőbb is a nagy számmal összesetelakodott népnek elszélesztetése, a melly hogy megeshessék, még a támadás Aktáját is fel kellett olvasni; e' mellett a város ezen részének fő tisztje is élete nyilvánóságos veszedelmeztesével megjelenvén a sokaság közt, szépen kérte a népet az elszéledésre. Foganatja is lévén kérelmének, s a tolongó sokaság a verekedés helyéről lassanként eltávozván, azután könnyebben hozzájuk lehetett a verekedőkhez is férni, s végezetre ezek is lecsilapítottak. De éjjeli 12 órakor lett vége a lármának. Sokan kaptak terhes sebeket, hanem a nem hallatik, hogy egy halál is történt volna. Rettenetes rútul megveretettek Gilmore és Cooper nevü Policziai tisztek. Coopert a földre levervén, a lábokkal tapodták a katonák s a vállát nagyon megsebesiteték; még a csupa nézőkön is esett némelyeken holmi kedvetlenség. Egyéb személyek között két aszszonyembert vittek ispotályba, a kik nagyon összeszerontattak. Az oldalcsontjuk is megtört. A veszekezők közzül 12-tő fogságra vitetett.

A' Ministeri Kurir ekképpen szollott Junius' 22-dikén a Szent Ilona szigetére nézve keringő sokféle hírekről: — „Az Országlószék bizonyos tiszti tudósításokat vett Szent Ilonáról, mellyek onnét Aprilis' 25-dikén indultak. Egy idő-olta annyi és olly gyáva híreket terjesztettek-el az ott lévő fogolynak személyéről, hogy valósággal tanácsosnak tartathatik az igazat közönségessé tenni felölle. Ő nem halt-meg, hanem Vízi-nyavalyában szenved. Őtet onnét más helyre nem fogják elszállítani. Néki Szent Ilona határozatott lakhatlyul; és ő ott fog maradni.“

Svédzia és Norvégia.

Végezte azon Követségnek, melyet a' Király a' nyomtatási szabadsággal történő visszaéléseknek meggátoltatására nézve a' Norvégiai Diétához küldött: — „A' Diéta így nyilatkoztatta ki magát azon okok eránt, mellyek ötet arra indították, hogy a' Király jóvallását, addig, míg a' Criminális Codex végképpen elkészül, férétegyék: „A' Constitúcióval megegyezőleg a' Diéta azon jóvallást, melyet Felsőség az Országnak eddig fennállott törvényéhez a' nyomtatási szabadságra nézve hozzá adadni kívánt, megfontolta. De ámbár tiszta egyenességgel erőssitheti is a' Diéta azt, hogy a' Felsőség' kegyes jóvallásában nyilvánosság bizonyosságát szemlélte is azon nagy lelkű iparkodásnak, a' melly által oda céloz Felsőség, hogy mindent el lehessen hártani a' mi a' Svédziai és Norvégiai népek között, a' mellyeknek egymásközt való egygyessége és bizodalma mind kettőjökre nézve nagyon hasznos és szükséges, egyenetlenkedést és atyafiságtalanságot gerjeszthetne: csakugyan még is úgy ítélte a' Diéta, hogy Felsőségnek ezen jóvallását az alább előforduló, néki igen fontosnak látszó, okokra nézve el nem fogadhatja, azért — 1)ször, Hogy a' nyomtatási szabadságot tárgyazó törvény, a' maga természete szerint a' magános jusok' kerületébe tartozó dolog, és illendően nem tétethetik a' közönséges jusok' kerületébe — 2)ször, Hogy Criminális törvény fog kiadattatni, melyben a' nyomtatási szabadsággal való visszaélést tárgyazó büntetési rendelkezések, illendöbben foglalhatnak helyet 's ezen törvény az első Diéta előtt minden bizonynal meg fog jelenni, melyhezképpest úgy ítél ezen Diéta, hogy mostanában annyival is inkább elmellőzheti azt, hogy

ezen tárgyra nézve új törvényt hozzon, még pedig egy olly specialis törvényt, a' millyent Felsőség jóvallatni nekünk méltóztatott; minthogy ha mi ezt elfogadnók, elejébe kapnánk azon emberek' munkájának, kikre a' van bizattatva, hogy az egész Országnak számára egy Büntető Törvényeskönyvet készítsenek; és minthogy így az is megtörténhetne, hogy azon két törvények között, melyet mi mostan meg erőssitenénk 's meg a' között, melyet ezen emberek készíteni fognak, az ellenkező procedurából megegyezőzési fogatkozás adhatná magát elé — 3)ször, Hogy semmi sürgető szükség nem látszik kívánni azt, hogy a' Diéta a' nyomtatásra nézve mostan valami új törvényes intézeteket tétessen, minthogy a' fennálló törvények, ámbár ezen tárgyra nézve nem egészen elégségesek is, csakugyan nagyon távol vagynak attól, hogy a' Libellistákat védelmezzék, hogy sőt inkább legkeményebb büntetéseket határoznak ellenek — 4)ször, Hogy valamely Censúrának behozattatása a' mi mostani állapotunknak formálitássaival meg nem egygyeztetődhetne. A' Diétát olly meggyőződés foglalta-el, hogy a' Felsőség' kívánságainak tellyesítésére maga mindent megtett akkor, mikor a' felhozott előadást ezen tárgyra nézve, 's azon okokat, mellyek a' Diétát ezen cselekedetben vezérlették, a' Felsőség' szeméi elejébe terjeszteni mérészlették.“

„A' mi Király ö Felsőségét (itt már ismét a' Királyi Követség' szavai következnek) bámulásra indítja, a' mi minden törvényhozókat, 's annak a' tiszta szabadságnak és kezeskedésnek, melly a' polgárokat a' legrútább fejtelenségtől 's úgy szollván minden önn' kénytől megoltalmazza, Védlőjit keseríteni fogja, az, hogy ezen gyűlés azt, hogy ezen törvényjóvallást el nem fogadta, azon az okon fundál-

ja: hogy az Esküdttek' ítélőszékének behoztatása a' Norvégiai Törvényhozással ellenkezne. Ő Felsege előtt nem olly nagyon fontos az, hogy ezen két módok között mellyik álljon-fenn: hanem a' fontos ő Felsege előtt, a' mi a' Státusra 's a' polgárok' csendességére nézve a' törvényeknek tiszteletben való tartatását szükségessé teszi, tudniillik: hogy ennekutánna hathatós törvények legyenek arra, hogy a' nyomtatási szabadsággal való zabolátlan élés törvényesen elnyomattatassék 's megbüntettessék. Azon törvények, mellyekre a' Diéta a' maga útaitása által czéloz, csak Királyi Rendelések, 's azon időknek karakterjeiket hordozzák magokon, a' mellyekben kiadattattak. Minden részrehajlásnélkülvaló ember láthatja azt a' parancsoló szükségét, hogy a' Skandinaviai félszigetet lakó népeknek kezesség kívánatik. Ott, a' hol jelen van a' visszaélés, és a' hol az az ellen való eszköz az Országlószéknek 's a' törvényhozó gyűlésnek egy kézre való dolgozásoktól függesztett-fel, mind kettőjük kötelessége, hogy a' dolgot ne halaszszák jövendőre. Itt nem csak a' belső nyomtatási szabadsággal való visszaélésnek megbüntettetését illető törvényről van közönségesen szó: hanem inkább a' két Országok' Constitúciójának szoros megtartatásáról, mellyen a' Király' jóvallása fundáltatik. Az olly nemű bűnök, mellyeknek megbüntettetését és elnyomattatását a' Király' jóvallása tárgyazza, a' Diéta' váloszlása szerint elvagnak a' most fennálló Törvényhozásban láttatva: 's ezt ő Felsege is helybe hagyja. A' nyomtatásbeli zabolátlanság közönségesen mindenek által veszedelmesnek lenni megemertetik. Idegen hadakozás, polgárok között való hadakozás, a' közönséges hitelnek elveszése, a' Státus' papirosai' becisének leesése, familiák között való meg-

hasonlás, minden industriának, kereskedésnek, tudományoknak és mesterségeknek megcsökkenése — ezek azok a' jó-tétemények, mellyeket a' nyomtatási zabolátlanság elterjeszt, 's azok a' hasznok, mellyekben a' nemzeteket részesíti. Mihelyest a' morál 's az igazság eltűnnek, azonnal az Országlószék' hatalma foglalja-el azoknak helyét, mert nincsen egy jól organizáltatott társaság is, a' hol a' polgári jusokkal kötelességek is nem volnának összeköttetve. A' jusokat a' Constitúciók foglalják magokba, 's a' tartozásokat, kötelességeket, a' törvényes könyvek fejezik-ki, büntetéseket szabván azoknak általhágójikra. —

„A' Diétának ezen utolsó határozása szerint a' nyomtatási szabadságra nézve, az 1799-dik esztendőben September' 27-dikén költ Királyi rendelet nézi a' Király úgy, mint tellyes és kötelező erővel bíró törvényt, 's ezt tehát ő Felsege is sánkezióválja addig, míg a' Diéta, a' Királlyal egyetértve, a' nyomtatási zabolátlanságnak elnyomattatása végett új törvényt fog hozni. Hanem hogy ez az 1799-béli Rendelés addig is, az idő lelkével 's a' Constitúcióval megegyezőbbé tétethessék, azt jóvallja ő Királyi Felsege a' Diétának, hogy a' nyomtatás által tétetődő bűnöknek megítéltetésekre rendeljen olly Esküdttekből álló ítélőszéket, mint alább elé fog adattatni (*), 's az egyéb Itélőszékek' számára csak azt a' hatalmat tarttsa-fenn, hogy azután, minekutánna az Esküdttek a' bűnök mivoltát megviseálták, erre a' büntetést reá alkalmaztassák, vagy reá szabják. Ekképpen a' vélekedési szabadságnak még egy újabb kezessége fog állittatni: hanem, ha a' Diéta, ezen jóvallást sem fogja elfogadni jónak találni, úgy ő Felsege se' fogja ezt másodszor is sürgetni, még pedig azért nem,

hogy a' megkegyelmezés' jussa a' Consti-
túció szerént minden esetben az ő Felső-
ge' hatalmában fog állani."

(*) Későbbi tudósítások szerént a' Nor-
végiai Diéta a' Királynak ezen Esküdtek'
Itélőszékét tárgyazó jóvállását sem fogad-
ta el, azt hozván-fel indító okúl, hogy a'
Norvégiai törvénykezés' módjával együtt
nem állhat meg, melyre nézve jobbnak
tartja, hogy a' Criminális Codexnek meg-
készüléséig a' nyomtatás' dolga is úgy ma-
rad, mind az eddig fennállott Rendelések
által meghatározottat.

N á p o l y.

Az itt eléfordúlt Revolúció alatt va-
lami Massaroni nevű híres ragadozót
is felvettek Bandájával egygyütt a' revo-
lúziós seregbe: de a' ki ezen seregnek
Rietinél történt széllyeszaladása után
a' maga előbbeni kenyérkeresése' módjára
ismét vissza térvén, magát azon járha-
talan bartangokba vette-bé, mellyek a' Ná-
polyi határszéleken a' Romai határok mel-
lett találtnak. Ezen Banda azolta nagy
rettegést okozott ezen vidékeken. E' hur-
czolta volt ki a' Terracina Seminaristákat
is az erdőkre, 's azolta kézre sem kerit-
tethetett, mind addig, míg a' minap az
Ausztrai sergek' vezére Báró Frimont
Úr a' 10-dik Vadász Bataliont üldözésére
hirendelvén, ez ötöt Fondi mellett megle-
pte 's az egész Bándát semmivé tette.
Maga Massaroni is keményen megsebes-
sedvén, Fondiba vitetett, 's ott nem soká'
a' tömlöczben meghalt. Parisello nevű
társa a' csatázó mezőn esett-el.

Spanyol Ország.

Az a' Biztosság, melly azon dolgozott
egy idotól fogva, hogy azt a' nemzeti

megjutalmaztatást elintézte, mellyet a' Cor-
tesek azon hét Generálisoknak és Stábtisz-
teknek határoztak, a' kik Leon szigetén
a' Constitúziós Országlásnak behozattatá-
sát kieszközlötték, ezen munkáját elvé-
gezvén, arról való tudósítását már a' gyű-
lés' elejébe terjesztette, de ez azt annak
ismét vissza adta, hogy újabban intézze-
el a' dolgot, némellyek szerént azért, hogy
a' jószágokat, mellyeket nékiek adni jo-
vallott, a' nemzeti adósságnak fizettetésére
rendeltetett fundusból vette, mások sze-
rént pedig azért, hogy a' jutalmakat igen
fösvényen mérsékelte-ki. A' jószágokat
úgy szabta-ki, hogy az azokból bejövő
jövedelem esztendőnként, Conventiós pénz-
ben számlálván, Quiroga és Riego' szá-
mára 8000, Lopez-Banos, Odaly, és Ar-
co-Arguero' számára 4000, a' Generális
Espinosa és Oberster Acevedo' számára
pedig 2000 forint legyen.

A' Journal-de-Paris (a' Bécsi Német
Ujságok szerént) illy magános tudósítást
közöl Madridból Jun. 14-dikén: — „Azon
történetek, mellyeknek elkövetkezését e'
hónap' végén itt minden okos emberek
eléfordúlni jövendölték vala, 's a' mellyek-
ről egygyik előbbeni levelemben én is em-
lékezetet tettem vala, mint látszik hama-
rabb be fognak tellyesedni. Az a' halga-
tás, mellyel az Országlószék a' Cortesek-
nek rendkívül való összehivattatására néz-
ve viseltetett, azt a' részt, a' melly ezt
kívánnya, olly nagyon felingerlette, hogy
tegnap csaknem kiüte az új felzúdulás. A'
Fontana-d-Oro Klubjában az a' Nunez
nevű heves Orátor, kit már egyszer az
Orálószékben kaputját levetni 's a' halgatók
közé hajtani látnak, olly jelentést teve:
hogy ő fontos dolgoknak felfedeztetéséről
akar nyilatkoztatást tenni, hogy Infans
Don Carlos a' Királyi testörző 's a' városi
örző sergek között nagy summát osztott-ki;

hogy a' van munkába véve, hogy a' sergek' vezérei elfogattassanak, 's az Anti-Constitúciósoknak plánumjokban megegyező armáda organizáltassék; hogy a' Cortesek' gyűlését körül venni, annak tagjait fogságra tenni, 's az Abszolúta Monárkiát proklamálni akarják. Továbbá arról beszélt, hogy a' Király' megsérthetlenségéről való képzetek nagyon tévelygők; hogy ezen megsérthetlenségnek csak akkor van helye, midőn a' Király liberális módon bánik, de az ellenkező esetben a' megsérthetlenség is megszűnik; 's végre hogy Ferdinandus Királynak csak a' tapasztalás' nagy tanításait kell szeméi előtt hordozni, 's a' II-dik Jákob' Historiáját olvasni, hogy megtudhasssa, mit várhasson, ha a' Constitúciós útról él-tér. Ezen beszéd úgy felháborította az elméket, hogy több testőrző tisztek, kik a' halgatók közt voltak azonnal kaszárnyájokba szaladtak, hogy fegyvert hozzanak; csak néhány vezérek tarthatták-fenn még most a' csendességet. A' Ministerek ellenben semmi eszközöket nem vettek elé, hogy az efféle történeteknek eléfordulása meggátoltassék; pedig tudva van, hogy ezen Klúb ma ismét gyűlést akar tartani, a' hol hasonló beszédek fognak eléfordúlni."

B é c s.

Mint hogy a' Török Udvar a' maga Bécsi Párisi és Anglus Udvaroknál eddig volt Követségi Ágenseit mostanában elhivatni jónak találta, ez után pedig Török Követek által akarja ezen Udvaroknál a' maga Diplomatikai dolgait folytatatni: erre nézve Maurojeni János Ur, az eddig Bécsben volt Ottomannus Követségi Ágens, a' ki ezen hivatalát itt már tiz esztendőktől fogva folytatta, tegnap beadta az ötlet Elhívó irást a' Cs. K. Státus-Cancellariusnak Metternich ö Herczegségének.

A' Jóremenség' fokáról érkezett tudósítások szerint, azon Carolina nevű Cs. Kir. Korvettén, a' melly kényessövel terhelve China felé evez, az a' szerencsétlenség történt, hogy Amérikából Afrika felé folytatott útjában a' Colica Biliosát a' rajta lévő személyek között többek, 's ezek között az a' 28 esztendő, 's igen szép talentumokkal bíró, Báró Schimmelpennin is, a' ki Császár és Király ö Felsége által, mint Kereskedési Biztos ügy rendeltetett vala ezen expedició mellé, elkapván, annak áldozatjává, 's a' nagy Oceánus az ötemető sirjává, lett, a' melly ezen nagy remenségű fiatal Bárónak holt testét ezen esztendő Februariusának 19-dik napján fogadta-be a' maga gyomrába.

A' mostani kedvetlen és szokatlan időjárásról minden felől nagyon szomorú tudósítások érkeznek. Innsbruckból Julius 2-dikán ezeket írják: — „Vidékeinken a' Januarius 's Februarius hónapok, olyanok voltak, hogy akár mi nyárba beillettek volna; a' fűni meg nem szűnt Déli szelek még a' nyomát is elkergették volt a' télnek. De bezzeg másként viselték magokat a' Május és Junius hónapok. A' durva Boreás, melly most szüntelen hajtja északról hozzánk az essőt és havat, már csak nem az egész mezei elevenséget semmivé tette. A' felsőbb hegyeken majd szüntelen esett a' hó: de néhány izben esett, mint példának okáért Jun. 22-dikén, az alattabb fekvő vidékeken is. A' marhákat a' havassí legelőkről le kellett hajtani; sok júp és kecske elveszett, vagy a' hideg vette, vagy pedig az éhség ölte-meg. A' menydörgés, melly a' plánták' nevedését, Vegetációját, segíteni szokta, most Ujság. Aprilis 25-dikétől fogva, csak Május 28-dikán éjjel hallottunk menydörgést, de ekkor is csak havazás közben.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Pesten szép pompával inneplették Junius' 25-dikén a' Magyar Universitás felállítása emlékezetét, a' melly illy szavakkal adatik elé az ott kijövő Újságlevelekben: —

„Ha még ez előtt 50 esztendővel sajnosan nézte Nemzetünk nyugoti szomszédinknak tudománybéli előlépéseit; mi méltán örvendhetünk, kik Hazánkban már érett gyümölcseit látjuk azon szerencsés tudománybéli új alkotásnak, mellyet halhatatlan emlékezetű Mária Theresziának bölcsessége állított. Ezen nagy következtésű munkának öröm innepét üllötte az egész Hazának nevében Junius' 25-dikén a' Pesti Universitás, és hálálatos szívvel emlékezett azon egyszeriben lett magas felémeltetésre, mellyet dicső Nagy Királynénknak teremtő lelke eszközölt, midőn mind azon tudományoknak tanító széket rendelt, mellyek akkor a' legtanúltabb Nemzeteknél ismeretek voltak. Mennyivel nemesebb a' lélek a' testnél, annyival nagyobb érzést gerjeszt minden Hazafiban ezen lelki tökéletesedésnek eszközése, úgy hogy semmi innepet méltóbb örömmel nem állhatunk, mint ezen tudománybéli új születésünket. Csak ugyan illy hálálatos buzgó emlékezettel ment végbe az inneplés mind az Előljárók, mind az Ifjak részéről. Miadnyájan először a' templomban díszesen megjelentek, hol Fő Tisztelendő Vrana István Apátur s Esztergomi

Kanonok, mint a' Theologiai Karnak Directora fényes készüléttel nagy Misét tartott. Az után egybe gyültek az Universitás nagy palotájába, hol Nagyságos és Te-kintetes Vucsetics Mátyás Rector Ur kellemetes és világos előadásában a' történetekből megmutatta, melly szerencsés következtéseket hoznak az Országokra a' tudományok, s ezeknek a' Nemzeteknél közönséges elterjedése. Berekesztette beszédét azon hathatós buzdítással, hogy tanuló Ifjaink azon nagy célokra fáradhatatlanul törekedjenek, és, midőn a' tudományok oltalmazásáért az Uralkodóknak kegyelmét köteles háladatossággal tisztelik, el ne mulassák azoknak hasznát mind a' Hazára, mind magokra gondos igyekezettel fordítani, s így az Uralkodó és a' Haza várakozásának megfelelni.“

A' Nagy Mélt. Kir. Tábla, a' Szegények Prókátora Hivatalára, melly Pánczy János Ur halála után üresen maradt, T. Detrichfalvai Detrich Lajos Urat, Curialis Prókátort, és Ns. Neograd Vármegye Tábla Biráját Junius' 15-dikén kinevezni méltóztatott, a' ki is Junius' 25-dikén a' Tisztelt Kir. Tábla ülésében ezen Hivatalra felesküdt.

Hazánkban több részéről szomorú jelentések érkeztek a' Pünkösöd Szombatján volt veszélyes zivatarokról, és az utóbb következett kemény hidegekről, mellyeknek alkalmatosságával nem csak a' felső Vármegyékben tartós Hó esett, hanem a' Mátra Hegyeit is, s Veszprém Vármegyében a' Sz. Gáli Bakonságot is ellepte a' Hó.